

osvrta

Roditelji odlučuju o odgoju djece

Mate Knezović, dipl. iur., dopredsjednik udruge GROZD

— U Glasu Koncila od 17. prosinca 2006. u rubrici »Osvrta« objavljeno je pismo čitatelja pod naslovom »Spolna edukacija bit će štetna«. U navedenom pismu osobito je istaknuto uvjerenje da će svaka spolna edukacija biti vrlo štetna, te je postavljeno pitanje hoće li roditelji moći birati između ponuđenih programa, kao i sve ih odbiti.

Sa stajališta udruge »Glas roditelja za djecu« (GROZD), a u svezi s različitim informacijama i stavovima, dužni smo pojasniti sljedeće.

Iako se u javnosti najčešće spominje spolni odgoj, valja navesti da je Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa raspisalo natječaj za prijavu programa bitno širog zdravstvenog odgoja i obrazovanja te njegovo eksperimentalno uvođenje u određenom broju osnovnih i srednjih škola u Republici Hrvatskoj za školsku godinu 2006./07. Program tako obuhvaća pet područja, i to: kvalitativni život, kulturu društvene komunikacije, spolni odgoj, prevenciju ovisnosti i prevenciju nasilnog ponašanja. Za udruge

Odgojiti osobu za zrelost u njezinoj cjelovitosti u koju neizostavno ulazi i spolna zrelost i odgovornost nije štetno, nego nužno da bismo imali i zdravije i odgovornije društvo.

GROZD program su izradili eminentni stručnjaci iz zadanih područja, a zatim ga je izusnim ocijenilo devet recenzenta, naših vrhunskih znanstvenika.

U javnosti je gotovo sva pozornost usmjerena na spolni odgoj, što je i razumljivo s obzirom na činjenicu da se u adolescentnoj dobi mlade osobe bitno formiraju za svoj kasniji život. Stoga je GROZD prikupio mišljenja ne samo

nuti da se taj odgoj, utjecali mi na njega organizirano ili ne, ionako odvija. I to svuda oko nas, počevši od obitelji, škole, pa sve do medija, »ulice«, vršnjačkih kontakata i razgovora, itd. Zato je za nas važnije pitanje kako utjecati na sve subjekte u tom procesu, da poboljšaju i učine odgovornijim taj odgoj u okviru cjelovitog odgoja za zrelost i odgovornu osobu. Odgojiti osobu za zrelost u njezinoj cjelovitosti u koju neizostavno ulazi i spolna zrelost i odgovornost nije štetno, nego nužno da bismo imali i zdravije i odgovornije društvo. Zato je za udruge GROZD pravo pitanje kako aktivno utjecati na sve društvene subjekte da podignu razinu odgovornosti u ovom, ali i raznim drugim pitanjima odgoja djece. Uostalom, iako svaki roditelj ima pravo izuzeti svoje dijete od svih ponuđenih školskih programa zdravstvenog odgoja, sujesni smo da će takvih roditelja biti vrlo malo, a većina će se odlučiti, mnogi i po inerciji, za neku od ponuda (tako je i s drugim sadržajima). To je razlog zašto se udruge GROZD odlučila na aktiviranje, a ne pasivan (pa ni bojkotni) pristup uvođenju navedenog programa.

Udruga GROZD ne boji se izazova, pa ni onih koji su vrlo osjetljivi. Ministarstvo je odlučilo uvesti zdravstveni odgoj i obrazovanje u škole, no ukoliko se bude provodio program udruge GROZD, onda će udruga budno paziti da provedba bude u skladu s vrijednostima koje je u programu ugradila.

»Roditelji su dužni odgajati, uzdržavati i školovati djecu te imati pravo i slobodu da samostalno odlučuju o odgoju svoje djece.«

može nametnuti neki drugi odgoj od onog koji je roditelj sam izabrao, pa je GROZD jedna od udruga civilnog društva koja promiče upravo načelo zaštite roditeljskog prava, ali i obveze društva i države da poštuje obiteljski odgoj kao jedini koji uistinu može biti cjelovit i efikasan. Svi drugi subjekti u odgoju mogu i trebaju biti pomoć roditeljima, a ne njihovi odgojni suparnici, a ponajmanje smiju biti njihovi odgojni oponenti i preodgojivači. Stoga je GROZD jasno dao na znanje da roditelj može i mora dati izričitu suglasnost za provođenje ovog odgojno-obrazovnog programa, ali isto tako da ima pravo odbiti sve ponuđene programe ili njihove pojedine dijelove, ako se protive matičnom obiteljskom odgoju.

Vrlo slične odredbe o pravu roditelja i njihovoj odgovornosti za odgoj djece imaju i Opća deklaracija o ljudskim pravima, Europska konvencija za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, Konvencija o pravima djeteta i Obiteljski zakon RH. Stoga GROZD i nastoji podići pravno znanje, odnosno kulturu roditelja o svojim pravima i dužnostima, kao i pravima i dužnostima njihove djece.

GROZD također primjećuje da odgovorne državne institucije često ne poduzimaju efikasne mjere za zaštitu prava djece na mirno odrastanje, bez spolnog, danas sve više i marketinškog i drugog uznemirivanja. Države se institucije puno hrabrije postavljaju predomno puno plašljivije kad su u pitanju »jaki igrači« koji bezobzirno krše dječja prava. Naprimjer, spolno uznemirivanje djece (a isto tako i suvremeno marketinško nasilje) kod nas je osobito izraženo u medijima, počevši od specijaliziranih časopisa za djecu i mlade preko interneta, radija, pa do televizije

iz tiska

Tko su moderni bogovi?

Elia Patricia Pekica Pagon

Elia Patricia Pekica Pagon piše, između ostaloga, u **Epohi**, časopisu za kulturu komunikacije piše: Bože, vidiš li u što se pretvorio ovaj svijet? Mora li se vidjeti i na glas čuti najsvetija noć u godini, i moramo li baš tako agresivno okriti svaki kutak našeg postojanja? Ukusno okićen grad, božićni ugođaj uz predvine pjesme i osmijesi blagdanski uveseljenih prolaznika sasvim su dovoljno ugodni za predvečerje setnje, a bili bi još ugodniji bez ih šušćavih vrećica koje ođaju našu duhovnu neispunjenost. Kada bismo tih 13 milijarda kuna, koje ćemo dati za bezbroj sitnica kako bismo ukrali naše domove, darivali našim najdražima i dobili što sretniji dojam Božića, dali onima koji ih doista trebaju za život i osnovne životne potrebe, a ne za luksuz, možda bi se u naša srca vratio davno izgubljeni osjećaj Božića koji nećemo dobiti dajući novac onima koji ga ne trebaju. Taj osjećaj koji nam toliko nedostaje i koji užurbano tražimo kao pomahnitali kupujući po trgovinama sve i svašta, zove se osjećaj za druge i iskrena pomoć onima koji su u nevolji. Osjećaj da si nekome pomagao, da si ga, bar za blagdan, oslobodio kopanja po kontejnerima i traženja plastičnih boca koje će zamijeniti za kune – to je pravi duh Božića, a ne hedonizam, skupa putovanja, egoizam, bogat stol, raskoš... i duhovna praznina. Dajući novac neproviđenim ljudima – dajemo im iz dana u dan sve veću moć. Jer malo tko zna dok kupuje pecivo, parfem, šminku, kaput, vestu, auto, kolač, kuću, pivo, sat... tko stoji na vrhu piramide moći određenog branda ili prodajnog lanca i kakva je to osoba. Ne razmišljajući, svakom novom kupnjom mi dajemo još veću moć i ugled onima koji možda to i ne zaslužuju. Kome i zbog čega?

Pokrenimo proces boljeg upoznavanja modernih bogova kojima prinosimo žrtve dok nas milosrdni Isus pun sažaljenja promatra s jednoga mekog oblaka. Tko zna što misli o nama kada vidi kojim se mi božanstvima klanjamo i kako smo daleko od svega čemu nas je On učio. Svjetina je opet pokorila zmce duha. Čini se da u izobilju ljudi zaboravljaju na duhovni život. Hollywood je dobra ilustracija duhovne praznine bogatog svijeta, gdje sve zvijezde i moćnici imaju neku svoju sektu kojoj plaćaju goleme novce kako bi ih duhovno ispunila i drže se tih svojih duhovnih načela kao pijani plota. Svaka čast. Oni su milijama ispred nas, pa na njima možemo jasno vidjeti što nas čeka za stotina godina, kada kao društvo budemo već iskusni u tome kapitalističkom, svjetlucavom zanosu. No, dok stignemo do toga konačnog otuđenja između bogatih i siromašnih i duhovne eutanazije društva i dok još nismo sasvim savršeni sa zemljom inteligencije srednjega društvenog sloja, možemo još uvijek tu i tamo računati na iskricu razboritosti, možda čak i duha te na pokojnu emociju, uz mislini bor i molitvu.